

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedelkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20 —, polletno K 10 —, četrtletno K 5 —, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30 —.

Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Franciškanski ulici 8. Dopisje se pošilja uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: petletna 10 v, osemletna 15 v, desetletna 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 303.

Novo delo, novo breme.

Družba sv. Cirila in Metoda je dobila stavbeno dovoljenje za zgradbo nove deške in dekliške šole pri sv. Jakobu v Trstu na podlagi predloženih načrtov. Zdi se, da obuduje tudi italijanski tržaški magistrat slovensko poštvovalnost, da ji ni hotel staviti ovir za gradnjo kulturnega narodnega svetišča, kakor prav ob teh vprašanjih sovražno in nečloveško postopajo krivični nam Nemci na Štajerskem in Koroškem.

Podrlo se bode torej staro docela nerabno šolsko poslopje, ki pa je bilo doslej neprecenljive vrednosti za Slovence v Trstu. Tisoč slovenskih dečkov in deklic so prešli v tej narodni petrazredni šoli temeljni ljudskošolski pouk v maternem jeziku, ti soči Slovencev so bili obvarovani poučjenja in ohranjeni kot kremeniti značaji svojemu narodu in mnogi teh tisočev so danes možje in žene in povsedejo delovanje družbe sv. Cirila in Metoda po svojih močeh, k čemur jih kliče izza mladih dni v njih gojeno in vzbujano rodoljubje, k čemur jih vleče hvaležnost in ljubezen do druge njihove najboljše vzgojiteljice in matere, do Ciril Metodove družbe.

Da, ta skromna hiša je prerodila Slovence v Trstu. ojačila je z nepopeljivimi, zavednimi slovenskimi sinovi in hčerami, iznenadila je s svojimi sadovi ne le vladajoče tržaške Italijane, marveč celo avstrijsko javnost. Zatrjeni in prezirani Slovenci, katerih eksistenco v Trstu se je naravnost tajilo, katerih eksistenco v Trstu se je naravnost tajilo, katerim se ni dalo niti ene enorazredne ljudske šole, tisti Slovenci, ki v mestu niso smeli nastopiti, tisti brezpravniki „neeksistujoči“ Slovenci so dali v samem notranjem mestu 6000 slovenskih glasov slovenskemu državnoborskemu kandidatu in narod, ki bi bil narod analfabetov, ako bi se sam z lastnimi žrtvami ne izobraževal, je povzročil ožjo volitev med slovenskim državnoborskim kandidatom in med kandidatom vladajočega naroda, naroda, ki razpolaga v izobilju s kulturnimi in gospodarskimi sredstvi. Trditelj smemo, kakor često priznavajo naši tržaški rodoljubi, da je delovanje družbe sv. Cirila in Metoda in delovanje njene deške in dekliške petrazredne ljudske šole pri sv. Jakobu neprecenljive vrednosti v kulturnem, gospodarskem in političnem oziru za Slovence v Trstu.

Stara družbena šola pri sv. Jakobu v Trstu, temna in zaduhla je naravnost nerabna, pa tudi pretesna, in prepričani smo, da so šolske oblasti le s posebnim oziranjem na obstoječe razmere trpele v teh neprimernih prostorih šolski pouk. Učenci in njihovi roditelji ter družbeni učitelji so se gotovo ne brez zavisti ozirali na italijansko vis-à-vis šolo in si želeli vsaj približno podobnih prostorov.

Želje po novi družbeni šoli so postale glasneje in glasneje, tako, da se je odločilo vodstvo družbe sv. Ci-

mila in Metoda za sklep: postaviti pri sv. Jakobu novo, moderno, potrebam primerno šolsko stavbo, poslopje, na katero bomo kazali s ponosom, katero pa bode tudi svedočilo o bivanju Slovencev v Trstu, o njihovi žilavosti, o njihovi narodni zavednosti in poštvovalnosti.

S tem sklepom je ustregla družba sv. Cirila in Metoda najiskrenejši zahtevi tržaških Slovencev in silno veliki potrebi slovenskega naroda, ki je v Trstu avtohtoni narod, ki ve, da je Trst največje slovensko mesto, ki se zaveda neizrečene vrednosti Trsta za Slovence.

Družbeno vodstvo ima na srcu skrb za celo Slovenijo. Uvažuje te prevažne razloge, se je vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda odločilo za zgradbo nove šolske stavbe, ki bo zahtevala po sestavljenem proračunu okroglih 400.000 K z ozirom na to, da je stavbišče že družbena last.

Družbeno vodstvo ima na srcu skrb za celo Slovenijo, ima torej v evidenci narodne potrebe raznih ogroženih pokrajin in vsepovsod bi rado blagovoriteljno vršilo plemenito svoje delo, ako bi razpolagalo z gmotnimi sredstvi. Navzlic težkim razmeram odločilo se je družbeno vodstvo za zgradbo novih šol v Gorici, na Koroškem in na Štajerskem ter treh otroških vrtcev, videč bogate uspehe, ki jih donajajo obstoječi zavodi in upajoč, da bode slovenska zavednost in slovensko rodoljubje vzbudilo med nami tekmo narodne poštvovalnosti.

Javljajoč slovenski javnosti velika dela, za katere bode potrebovala družba sv. Cirila in Metoda več kot 600.000 K, katere vsota pa se bode bogato obrestovala z narodnimi, kulturnimi in gospodarskimi našimi uspehi, vabimo in prosimo vse Slovence izredne pomoči.

Naj se ustanove po celi Sloveniji in med rojaki v tujini posebni stavbni skladi za zidanje navedenih novih šol, oziroma za posamezno izmed imenovanih poslopij, za katero se krog dotičnih rodoljubov najbolj zanimali. Naj se z ozirom na te velike stroške potencira po možnosti rodoljubna poštvovalnost tako da prinese na altar domovine vsak Slovenec po svojih razmerah svoj dar in naj se v to uporabi vsaka dana prilika. Veliko je delo, ki se ga je lotilo vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda; bo pa častno izvršeno s pripomočjo slovenskega rodoljubja in narodni naši uspehi bodo poštvovalni dariljivosti bogato plačilo.

Spominjajte se prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda!

Deseti kongres slovenskih časnikařev v Belgradu.

Belgrad 11. junija 1911.

Banket srbskega časnikarskega društva.

Srbsko časnikarsko društvo je priredilo slovenskim časnikarjem včeraj zvečer v dvorani „Kazine“ velik banket. Prišlo je okoli 400 oseb, od Srbov naučni minister Jovanović, župan stolnega mesta Belgrada Davidović in dr. Na banketu je svirala godba kraljevske garde. Vrsto napitnic je otvoril predsednik kongresa Nušić. Od gostov je prvi povzel besedo Čeh Vavrinec, ki je ob nepopisnem navdušenju vseh navzočih napil srbskemu kralju Petru I. Za Slovence je govoril urednik „Edinosti“ v Trstu Cotič, ki je poudarjal važno nalogo Slovencev ob Adriji, ki se ne bore samo za svoje interese, temveč za interese vsega Slovanstva. Govor je bil sprejet z velikim odobravanjem. Šele pozno v noč so se slovenski časnikarji podali izpod gostoljubne strehe belgrajske kazine.

Drugi dan.

Ob 9. uri dopoldne se je skupščina nadaljevala. Kongres so najprej pozdravili in o razmerah posameznih slovenskih narodov so govorili razni njih zastopniki. Za Slovence je govoril Andrej Gabršček iz Gorice. Nato so sledile točke dnevnega reda, in sicer referat dr. Škerlića o razvoju srbskega tiska in referat Lakatoša o razvoju hrvaškega tiska.

Obisk v električni centrali.

Po zaključku dopoldanskega zasedanja so se skupščinarji podali s posebnimi vagoni električne železnice, ki je last svetovne belgijske družbe, v električno centralo. Tam so najprej podali v strojnico in si ogledali krasne stroje, nato pa so na povabilo ravnateljstva šli v remiso, ki so bile bogato okrašene z zelenjem in zastavami in venci in kjer je bil pripravljen bogat buffet. Svirala je vojaška godba. Tudi marsikateri napitnica se je izpregovorila. Izmed Slovencev je govoril V. M. Zalar o Prešernovih besedah „Največ sveta otrokom sliši Slave, tja bomo našli pot, kjer nje sinovi si prosto voljo vero in postavili.“

Nadaljevanje kongresa

je bilo ob 5. popoldne, in so sledile ostale točke dnevnega reda, in sicer referat Ostashevskega o poljskem tisku, Pejeva (zaradi nenavzočnosti referenta jebral njegov referat Zlatarev) o nalogah slovenske žurnalistike v narodnogospodarskih vprašanjih, Ivaniča o slovenski brzojavni agenciji in Kunta o brezplačnih voznih listih na železnicah. Referate, ki so za splošno javnost zanimivi, prinesemo naknadno. Za zdaj naj zastopuje samo to. Ko je bil izčrpan dnevni red, se je vršil

občni zbor „Zveze slovenskih časnikarjev“.

o katerem bomo naknadno poročali. Zvečer ob 9. uri se bo vršila v parku „Kalemegdan“ velika veselica, ki so jo priredile na čast slovenskim časnikarjem belgrajske gospe. Sodeč po pripravah bo veselica nekaj izrednega. Posebno razsvetljava parka obeta biti nekaj izrednega.

Belgrad, 12. junija 1911.

Pri včerajšnji glavni skupščini „Zveze slovenskih časnikarjev“ se je izvolil ves stari odbor s Holečkom kot predsednikom na čelu. Od Slovencev sta v odboru dosedanja odbornika Pustoslavšek in Trstenjak.

Veselica na Kalemegdanu.

Na čast slovenskim časnikarjem so belgrajske gospe priredile veliko veselico v parku Kalemegdanu. Naš človek, ki je viden narodnih veselich paviljonov s pivom, vinom, jestvinami, srečolovom in narodnimi damami, bi bil na Kalemegdanu silno razočaran. Nobenih takih po njegovem mnenju za narodno veselico neizogibnih paviljonov! Nobenega pijančevanja in drugih z njim združenih ekscesov. In povrh še vstopnina celo krono! Pa vendar velikanski obisk. Na 10.000 ljudi je prišlo, iz prvih belgrajskih krogov, kakor tudi iz prostih slojev. Veselica je pravzaprav obstajala samo iz promenadnega koncerta, ki so ga izvajale vse belgrajske vojaške godbe in iz čarobno krasne razsvetljave Kalemegdana. Cel park je bil potopljen v morje luči, rdečih, modrih in belih; posebno krasno je bil razsvetljen lepi slavalok ob vhodu, kjer sta stražila dva vojaka v srednjeveški viteški opravi, in pa glavni dvored. Na tisoče luči je sijalo med drevjem, in po stazah je promenirala tisočglava množica veselih ljudi, ali pa je v dveh, treh kavarah srebala turško kavo. O polnoči šele so se množice razšle.

Taka je bila belgrajska veselica, in zato ni bilo radi nje ne moralnih, ne fizičnih „mačkov“ in tudi ne — suše v žepu.

Tretji dan. — Zaključna seja.

Ob 8. uri dopoldne je bila zaključna seja kongresa, ki je bila čisto kratka. Najprej so se prebrali nekateri brzojavni in pisni pozdravi, ki jih je prišlo na kongres silno veliko. Kongres so med drugim pozdravili gospod Ivan Hribar, bolgarski minister dr. Danev, češki Narodni svet, praški župan Groš, poslanec dr. Kramář, poslanec dr. Hajn iz Prage, uredništvo „Slovenskega dnevnika“ iz Budimpešte, dr. Hinković, dr. Šurmin itd.

V sekciji odbor za vseslovensko brzojavno agencijo so se izbrali sledeči časnikarji: za Slovence in Hrvate Pustoslavšek, za Bolgare Pacov, za Čeha Hovorka, za Poljake Sokolowski, za Ruše Gluškičev in za Srbe Ivanič.

Slednjič je urednik Wilder predlagal, naj se prihodnji kongres vrši v Zagrebu, kjer se doslej še noben ni vršil. Hrvati sicer ne bodo mogli zaradi razmer, ki so čisto drugačne,

nego v svobodni kraljevini Srbiji, pripraviti svojim gostom tako sijajnega sprejema, kakor ga je pripravil Belgrad, vendar pa Slovanom ne bo škodilo, če si prav ob blizu ogledajo azijske razmere, ki vladajo na Hrvaskem in v Zagrebu. — Predlog je bil z velikim odobravanjem sprejet.

Nato se je predsednik Nušić zahvalil vsem udeležencem in zaključil kongres. Udeležniki kongresa so se nato podali pred kraljev dvorec, kjer se je vršila povodom kraljevega rojstnega in godovnega dneva (Peter in Pavel sta na Srbskem za 13 dni zadaj, ker Srbi imajo še stari koledar) velika vojaška parada.

Danes popoldne ob 4. uri bodo slovenski časnikarji sprejeti v dvorcu pri kralju, potem gredo v Topčider na „narodno veselje“, zvečer pa so povabljeni na banket mestne občine in v „Oficirski dom“.

Jutri in v petek je velik izlet s parnikom po Donavi.

Iz slovenskih krajev.

Iz Škofje Loke. Nihče ne more misliti kako hudo je vplival propad krščanskih socialistov na Dunaju na kranjske klerikalce. Kdor razmere malo boljše pozna, ve dobro, da je s polomom na Dunaju, začelo klenkati tudi našim klerikalcem. Ves upliv duhovnov je povsod izginil. Nekdanji najhujši farški zagrnjenci, kažejo sedaj zobe svojim duhovnim zapejlivcem. Najprejši dokaz zato nam nudi Škofja Loka. Vsak zaveden Slovenec ve, da se je dne 9. julija 1911, vršila v Škofji Loki velika sokolska slavnost z razvitjem prapora tukajšnjega „Sokola“. Cela ta priprava je puzadejala našemu trebnatemu Sinkovcu toliko bridkih ur, da ni mirno prespal nekaj noči. Pred vsem ga je jezilo, da bo godba naše požarne brambe, ki je popolnoma pod Sinkovecovo komando, sodelovala pri omejenji sokolski slavnosti. Brusil je pete od Poncija od Pilata, da bi to preprečil, toda vse je bilo zaman; nasprotno, slišal jih je od lastnih pristavev toliko, da ima še danes otečena ušesa. Nek njegov pristav, ki je vdeležen tudi pri naši godbi, se je nad Sinkovcem tako razsrdil, da se mu je razil žolč. Povedal mu je v brk, da godbo podpirajo liberalci in klerikalci, da je ona zato tudi vsem na razpolago, pa naj se magari Sinkovec postavi za glavo. Sinkovec tej grožnji ni verjel do zadnjega časa. Ko je pa v soboto zvečer naša godba spremljala cenjene pare pred hišo kumice novega sokolskega prapora in je skoro vis-à-vis svojemu stanovanju slišal petje onih liberalcev, ki bi po njegovem morali že zdavno ležati v grobu, ga je tako pičil gad, da jo je v nedeljo na vse zgodaj pobrisal iz mesta. A glej smojel! Komaj stopi na prag, že se mu zablika visoko na njegovo debelo bučo: „Kdor Slovan ta Sokol“ in ko bi ga hudobec sam preganjal, zapazi na koncu svojega cilja — v Poljanah —

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Beneč.

Kajti Aretino je hotel imeti v vseh prostorih svoje hiše neprestano pri roki to, kar je imenoval svoje bojno orožje.

Bembo je zapisal:

„V imenu njegove svetlosti doža beneškega. Doževski blagajnik naj blagovoli izplačati Petru Aretinu, pesniku in pisatelju štiri tisoč srebrnjakov na kredit, ki je meni odprl Bembo, kardinalškof beneški.“

Podpisal je papir in ga pomolil Bembu, ki je kar debelo pogledal.

— Potemtakem imaš v resnici odprl kredit pri doževski blagajni?

— Zdi se.

— Zivela tana, tovariš moj! Naj bi ti ta dobrotna zvezda do smrti neprestano prinašala tako srečne sanje, kakor ti jih jaz želim.

— Amen!

Aretino je skril dragoceni papir v svojem jopiču in zamrmral:

— Ostane jih pet tisoč.

— Ki jih dobiš, kadar zaslužiš te štiri. Jaz plačujem vedno naprej.

— Per bacco, drugačen si, nego jaz! A zdaj, povej, kaj naj storim, da si pošteno zaslužim ta zlati papirček?

— Takoj ti povem.

— Za tvojega Rolanda Kandiana ne gre, kajne da ne?

— Ne; pač pa so tvoje Aretinke.

— Ah! Ah! ... Torej mi jih hočeš odkupiti? je vzkliknil Peter, ne brez nemira.

— Nasprotno. Hočem, da jih obdržiš sam zase.

— Pomirjaš me. Saj veš, da jih ne bi dal za vse zlato in srebro tega sveta. Dresirane so in razumejo vsak najmanjši migljaj mojega mezinca; samo da trenem z očmi — one že vedo,

česa mi je treba; moj korak jim razodeva moje želje in že samo moja kletev je zanje izrazovitejša od vseh govorov Ciceronovih.

— Ali so zelo plahe, tvoje Aretinke, kaj?

— Aretino ga je debelo pogledal.

— Kaj hočeš reči?

— Tole: ker si jih tako dobro dresiral, si jih gotovo tudi navadil, da slišijo in razumejo vsako besedo?

— Da, res je, vaje so slišati vse, ne da bi jim lica zardela. One niso tercijalke, ki bi si ob vsaki besedici zakrivale obraz.

— Izvrstno. A zdaj, recimo ... koliko jih je?

— Sedem. Vzel si bom še dve, da jih bo devet, in potem krstim vsako izmed njih po eni izmed muz ... Kleo, Terpsihoro ...

— Prizanesi mi z nasiljevanjem ostalih. Hotel sem reči: vzemimo, da bi privedel mednje novo tovarišico ...

— Potem bi jih bilo osem, in preostajalo bi mi samo še, da najdem še eno ... deveto muzo.

— Poslušaj me dobro, Peter. V mislih imam mlado deklico, čisto kakor lilija na polju, neomadeževano kakor beli oblak, ki jadra po apirju, plaho kakor gazela, ki še nikoli ni videla lovca.

— Ali je lepa?

— Tako lepa, da bi spravila vse hudiče v ekstazo.

— Kakšen ogenj! Kakšno navdušenje! Kakšna primera! je vzkliknil Bembo, ki je v resnici strmel nad Petrovo gorečnostjo.

In res, kardinalu je uhajal temperament.

Kakor vsi ljubeci, je čutil tudi on neodoljivo potrebo in nezmagljivo željo, razodeti svojo strast ter slišati sam, kako drug govori o ljubljeni ženski.

Mogočen čar ga je odnašal s seboj na svojem valovju.

Aretino je molčal, radovedno motreč zmedene črte Bembovega obličja. Jasno mu je bilo, da more že ena sama beseda ustaviti ta čar in ohladiti Bembov zanos, on pa je hotel slišati in izvedeti kaj več; kar vohal je po tej strasti in slutil, da mu kardinal s svojim fantaziranjem razodeva nehoti novo sredstvo, kako povečati svoje dohodke.

— Vprašuješ me, ali je lepa, je nadaljeval Bembo. Vsak, kdor je bil le en trenotek tako srečen, da je smel gledati njeno obličje, jo primerja z najlepšimi madonami Rafaelovimi in z

najmilejšimi Benečankami, kar jih je naslikal čopič Ticianov. Jaz, za svojo osebo, ne vem, ali je lepa, ali ni. Sicer pa — kaj je pravzaprav lepota? Ali jo ljubim zaradi ovala njenega obraza? Ali zaradi čistote njenega čela, zaradi bleska njenih las? Zaradi magnetičnih odsevov njenih oči, ki me mikajo in vabijo k sebi, in ki me že sam njihov pogled navdaja z blaznim poželjenjem? Tega, Peter, ti ne morem povedati. Ne vem tega in niti nočem vedeti! Vem samo, da jo ljubim, jaz, ki nisem nikdar ljubil; vem, da moji čuti, moja domišljija in vse moje telo bolešno drhti in trepeče, kadar se le spomnim te deklice, in da jo nosim v svojem srcu z večjim žarom ljubezni, nego dvigam svoje roke proti zlati monštranci, pred katero se mečejo ljudske množice v prah ...

Bembo, zadihava se, je umolknil.

Nalil si je kozarec Heresa ter ga izpil duškom.

Sumljivo blede lica njegova so se pobarvala z rdečimi lisami.

— Ali razumeš vse to? je povzel, rogaje se. Jaz, ki sem se imel za močnega med močnimi, jaz, ki sem menil, da nimam nobene strasti razen zlahtnega pohlepa po gospodstvu in po zatiranju tisočev, jaz sem brez moči, odkar sem zagledal to deklico. Ali, Peter, ti si srečen človek! Blagor ti, da ne veš, kaj je ljubezen! ...

— Jaz! Tako mi Venere, hujšega bogokletstva nisi mogel izblekniti!

— Ti ne veš, je nadaljeval Bembo, ne meneč se za pesnikov vzklik, ki ga morda niti ni slišal, daj, da ti povem vse, daj, da se nasmejem in najočem. Daj, da raztrgam svoje prsi pred teboj ... Ti ne veš, tako ti pravim ... To je ogenj, to je zarača lava, in prisegam ti, da mi v resnici izžiga dušo. To je neprestana vročina, besnenje vseh čutov in čustev, ki prebivajo v mojih prsih. Muka, ki se ne da primerjati z nobeno drugo. Trpel sem glad in žejo; trpel sem mraz in vročino, trpel ponižanja, ki so me mesarila, kakor udarci biča mesarijo hrbe obsojenca. Vse to pa ni nič, vse to je bilo še naslada v primeri s tem, kar zdaj trpim.

Tako govoreč je Bembo resnično jokal, prelivaje debele solze, ki se jih ni toliko sramoval, da bi si jih bil obrisal.

(Dalje.)

„Na zdar Sokoli!“ V ponedeljek je bil Sinkovec vsled tega tako razjarjen, da je napravil naskok naravnost na našo komaj ustanovljeno godbo. Pa tudi tu mu je vse spodletelo. Navadni hlapec in priprosti trgovec sta mu jih nasolila, da jih bo pomnil še dolgo. Hotel je zagroziti, da jih bo izključil iz „Izobraževalnega društva“, če ne odstopita od godbe, toda ona dva sta že poprej prostovoljno izstopila iz njegovega hleva, pač pa ostala zvesta godbi. Če ima Sinkovec še količkaj možgan, mora sprevideti, da njegova pot pelje navzdol, da bo kmalu v jarku, iz katerega ne bo več izhoda. Prav tako! Vi sosesčani, po mišljenju naši dose-danji nasprotniki, si pa odločno pre-povejte vsako komando iz farovža. Vsaj ste sami zadosti zavedni! Le ve-rujte, da bode imeli več dobička od nas, kot od župnika, ki vedno dela le za svoj žep. Udeleženci naše slavnosti so videli koliko hiš ni bilo okrašenih z zastavo. Ni jih ravno bilo veliko, ki niso razobesili zastav, pa tudi oni se že kesajo. Nekemu trgovcu je tako žal, da govori kot v dilirju: „Zakaj ni danes sobota (namreč ona pred slavnostjo, da bi zamogel razobesiti za-stavo). Prav vam je in zapomnite si, da ni dobro vedno biti pod fajmo-štrovo in ženino komando. Zgodi se prav lahko, da bo vaš najboljši odje-malec izostal in z njim dobiček od letnih približno 24.000 K. Ne pripuščaj nam vest, da bi pri tej priliki prezrl našega sicer mirnega, pa od Sinkovca popolnoma odvisnega nadučitelja. Ni sicer vredno dosti se pečati z njim, zato ga samo vprašamo, kedaj je dobil od c. kr. okr. glavarstva v Kranju dopis, s katerim se prepoveduje šolski mladini vstop na prostore sokolske slavnosti pod kaznijo izključitja? Če pa dotična prepoved splošno ni izšla, pa opozarjamo slavno c. kr. okr. gla-varstvo v Kranju odnoso tamošnji okrajni šolski svet, da prime našega nadučitelja za ušesa, ker je krivo rabil uradno oblast.“

„Revolucija“ šolarjev v Spodnji Šiški.

Včerajšnji dan naj si naši patri frančiškani dobro zapišejo in debelo podčrtajo v knjige svojega obstanka v Ljubljani.

Ti naši patri frančiškani so sinovi slovenskih mater, se kot udje beraškega reda žive in rede od žuljev slovenskega ljudstva, brez katerega pod-pore bi se ne mogli privoščiti mast-nih poedin ob bogato obloženih mi-zah in ki bi se po zapovedi njih ustanovnika morali svojo žejo gasiti le z vodo, pa imajo kot kaki vinski veletržci polne sode najboljšega ru-jnega vinca, šnops in likerjev v svo-jih preširnih kletah.

Kako hvalježnost izkazujejo slo-venškemu ljudstvu za to, da sploh morejo živeti, so najlepše pokazali v svoji fari, v Spodnji Šiški. V času, ko se nemški jastreb še ni vgnedil v slovensko Šiško, so slovenski doma-čini sredi vasi sezidali svojo cerkev. Na vsakem kamnu, na vsaki opeki, na vsakem koščku te cerkve je uvekove-čen krvavi žul slovenske roke.

Da Šiškarji kot farani pokažejo svoje versko spoštovanje in vdanost do svojih duhovnikov, so šišarske Slo-venke to cerkev okrasile z lično pre-progo za svečanostne prilike. Kaj pa so slovenski frančiškani storili za svoje slovenske Šiškarje?

Slovenske cerkev so izročili nem-ški šulferajnski šoli!

Da, to so storili naši patri slo-venski frančiškani! Že parkrat popreje, predno so izdali znano odredbo, da mora slovenska šolska mladina hoditi v Ljubljano k šolskim mašam, so šli Nemcem, oziroma šulferajnski šoli tako daleč na roke, da so šulfe-rajnski šoli prepustili šišen-sko cerkev, torej cerkev, ki so jo zgradili Slovenci, a do-mačine, slovensko mladino pa so tirali v Ljubljano. Že takrat so slovenski Šiškarji protestirali proti tej krivici in če bi bili frančiškani vsaj nekoliko bolj razumni (pa magari, da bi bili sicer tudi sami nemške po-turice), bi take prakse v bodoče nik-dar ne pustili ponoviti. Pa so jo kot nalašč ponovili ravno ob

zaključku šolskega leta.

Za včerajšnji dan so odredili, da ima šulferajnska šola svojo mašo ob 8. zjutraj v šišenski cerkvi, a drugi domačini, otroci slovenskih starišev pa morajo iti k maši v Ljubljano! Mi smo Frančiškane že par dni po-preje opozarjali, da so šišenski mali uprizorili med seboj nekaj štrajk proti tej odredbi ter da so tudi v šoli ka-tahetu povedali, da ne bodo pustili, da bi oni kot otroci domačinov Slo-vencev prepustili prostor v domači cerkvi otrokom šulferajnske šole. Za svoje otroke so se potegnili tudi slo-venski starši, ki so v kratkem času nabrali čez 200 protestnih podpisov

jasno govorečih, da svojih otrok ne puste v Ljubljano k maši.

Frančiškani in z njim vred naša slava šolska oblast so bili torej o vsem dobro poučeni. In vendar se jim ni izljubilo ukreniti primerne korake, da se onemogoči vsako nadaljno raz-burjenje med prebivalci Šiške. Vse kaže na to, da je šolska oblast name-noma podpirala zahrbitne spletakarije frančiškanov, ki hočejo s povzroča-njem javnega razburjenja na vsak na-čin Sp. Šiško prisiliti, da se izvede za samostojno faro ter novo cerkev.

Demonstracije pred šišensko cerkvijo

so torej vpriporili frančiškani v zvezi s šolsko oblastjo. Oba krivca kliče slovenska javnost na odgovor. Na nje padejo vse posledice včerajšnjih dogodkov v Šiški.

Od strani očitivcev smo prejeli sledeče podatke o teh dogodkih. Okoli 200 slovenske mladine je sklenilo, da se ta dan ne udeleži šolske maše v Ljubljani, marveč, da hočejo biti kot vsako leto tudi to pot v domači cerkvi pri maši. Večina njih se je že po 7. uri napolnila v sprem-stvu starišev pred domačo cerkev. Okolu pol 8. ure je bil že ves prostor pred cerkvijo zastavljen. Hoteli so iti v cerkev, pa mežnar jim je to zabranil ter jim pred nosom zaprl cerkvena vrata. To je razburilo vse; mladino in stariše. Šemterte so se slišale govorice, da je to zadnja pot, da se jim je zabranilo vstop v svojo domačo cerkev. Prestopijo raje k drugi veri. Nekaj minut pred 8. uro je začela prihajati

šulferajnska šola v slovensko cerkev.

V spremstvu te šole so bile nem-ške in nemčurske ženske, ki jih je Šiška vzredila kot gada na svojih prsih. Komaj so ugledale pred cer-kvijo stati slovenske matere s svojimi otroci, so začele sikati kot gadi, plju-vati na slovenske žene in otroke ter izgovarjati s „Pfui windische Hunde!“ Pfui Windische, in z več takimi iz-razi nemške kulture. Slovenke so se napram takemu sramotnemu od strani nemških pritepenecv na svoji lastni grudi komaj vzdrževale, pa so z otroci vred vendar ohranile hladnokrvnost. Ko je bila med tem cela šulferajnska šola (okoli 140 otrok) pred cerkvijo zbrana, se je šlo za vprašanje, kdo bo šel v cerkev, ali vsi skupaj, ali samo Nemci.

Orožniki z nasajenimi bajoneti stra-žijo cerkev.

Neki Knoplič, železniški uslužbe-nec je tekkel po orožnike. Prišli so 4 orožniki ter se z nasajenimi bajoneti postavili pred cerkvena vrata. Tedaj šele je mežnar odprl cerkev. Orožniki so pustili samo nemško šulferajnsko šolo v cerkev.

Prizori pred cerkvijo.

Ko so domačini uvideli, da jih ne puste v cerkev, so zahtevali pre-progo, ki so jo oni podarili cerkvi, najaz, češ, mi ne pustimo, da bi naše preproga oblatila šulferajnska šola. Razni nemčurji večinoma železničarji so lovili pred cerkvijo slovenske otroke ter jih lasali. O železniškem strojevodji Pucu, ki se je dal pri teh dogodkih posebno veliko opraviti in ki si ga je treba za vse slučaje dobro zapomniti, priče pripovedujejo, da je zagrabil nekega slovenskega dečka, ki je hotel iti v cerkev, ga vlekel za lase ter ga začel obdelavati po svoji nem-ški kulturi. Neki gospod in gospa, ki sta slučajno mimo prišla ter videla ta dokaz nemške kulture, sta dečka iz-trgala Pucu iz rok.

Prestop k pravoslavni cerkvi.

Kar se je pred dogodki le tiho-ma govorilo, se je zdaj dvignilo v slisen glas: Ker nas mečejo iz naše katoliške cerkve, se našim farjem ne bomo več ponujali, raje prestopimo k drugi veri!

Med mašo mir.

Ko se je začela maša je nastal zunaj pred cerkvijo popolen mir in je vse mirno tudi ostalo do konca maše. Šulferajnska šola v spremstvu orožnikov.

Po maši se odpru vrata in šulfe-rajnska šola gre vun iz cerkve. Orož-niki napravijo z golimi bajoneti špalir. Slovenci so ostali mirni.

Nemke in Nemčurke izživajo.

Zdaj so pokazale toliko hvaljene nemške ženske svojo blaženo kulturo. Neka Gregar, baje luteranka, ki pa je šla nalašč v našo cerkev, je ob-stala notri pred pragom v cerkvi ter začela pljuvati na Slovence, ter jih psovati s „Pfui windische Hunde!“ Njen vzgled so posnemale tudi druge tovaršice. (Prosimo njih imena na dan!)

Orožniki aretirajo nedolžnega Slovenca

Neko Hribovšek, ki zna prav dobro slovenski, je tudi zasrbelo, pa je začela izživati. Obdolžila je gđc. Marijo Volkar, češ, da je te med mašo vpila. Zahtevala je, da jo orož-nik ovadi. Ker je govorila nemško,

priče pa so vedele, da gđc. Volkar med mašo ni prav nič vpila, je g. Podlipovšek proti Hribovšek rekli, naj slovensko izpove, da bo gđc. Volkar razumela. Orožnik pa je planil proti Podlipovšku ter ga aretirati. Gnal ga je v vojašnico, kjer so premodri gos-podje ukrenili, da treba Podlipovška za to, ker je Nemki rekli, naj sloven-sko izpove, kot tolovaja v sprem-stvu dveh orožnikov gnati na deželno sodišče. Ker je bilo orožnikom to še premalo, bi bili radi še par žensk in neko odlično damo aretirali, pa so se vendar še pravočasno premislili.

Konec „revolucije“.

Slovenci so na vse ta nemška izzivanja in nastop orožništva mirno in dostojno protestirali. Glede orožni-štva moramo resnici na ljubo konsta-tirati, da se je treznemu prevdaru postajevođe g. Kepica zahvaliti, da se njegovi tovariši niso izpustili do večje vročevrsti, kot smo jo zgorej omenili. Šele ob 11. uri, dopoldne je bil konec „revolucije“, ki so jo vprizorili šišenski mali za svoje pravice, povzročili pa kakor rečeno, le franči-skani in šolska oblast.

Poziv za priče.

Ker bodo Nemci te samo po sebi nedolžne dogodke izlorabljali, poziva-mo vse tiste, ki so bili priča nemške-mu izzivanju, da se zgledajo v ured-ništvu naše podružnice v Šiški.

DNEVNE VESTI.

Saml sebe tolčejo po zobeh.

Vsaka stranka ima svoje cilje, katere hoče izvesti, kadar pride do moči in veljave in sicer s svojimi ljudmi — toda v mejah, katere jim začrta ustavno življenje in pa krščanska pravičnost, tako zatrjuje včerajšnji „Slovenec“. Krasen program in krasna načela, toda žal samo na papirju. Vsa dejstva in zlasti zadnji dogodki pa so pokazali, da slovenski klerikalci ustavnega živ-ljenja ne poznajo, o krščanski pravič-nosti pa nimajo niti pojma. Naši kler-ikalci teptajo zakon kjer le morejo, na drugi strani pa uče nauke, ki so popolnoma nasprotni Kristusovim. Vse njih gibanje in delovanje je proti-krščansko, protikulturno in protihuma-nitarno. Oni nočejo priznati niti naj-primitivnejših pravic svojih političnih nasprotnikov, to pa samo radi tega, ker nočejo kloniti tilnika pred njimi. In ti ljudje govorijo potem še o krščanski pravici. Ne zahtevamo od klerikalcev nikakih uslug, hočemo samo to, da se respektirajo zakoni in spoštuje tudi političnega nasprotnika.

V nedeljo v Kamniku sokolski zlet!

Za našo čast. Klerikalci so pri-jadrlili že tako daleč, da so že v skrbah za svojo čast. Sedaj se pritožujejo, da jih naprednjaki popolnoma nič ne spoštujejo, kljub temu, da so vodilna stranka v deželi in imajo edini od-ločilno besedo. Stranka, ki je zgrabila za najpoddlejšo orožje, katero se more vporabljati proti političnemu nasprot-niku, hoče sedaj braniti še svojo čast. Abotno! Stranka, ki je poglala že nešteto nedolžnih ljudi v bedo in nadlogo, naj ljudje potem še spoštujejo Verjamemo, da imajo klerikalci si-no težavno stališče in da je jako težko oprati madeže, katere nosijo na svojih zastavah. Toda mi stojimo na stališču, da klerikalna stranka toliko časa ne more govoriti o časti, dokler bodo cveteli v njej izrodki podivjanosti in surovosti.

Mladeniški tabor in slovenski klerikalci. Podli klerikalni hujskajoči nameni z mladeniškim taborom se niso posrečili, vsled česar so popol-noma izven sebe. Računali so, da bodo na dan 18. avgusta (cesarjev rojstni dan) s svojim hujskanjem po-vzročili demonstracije od strani na-prednjakov in potem zopet pisarili o srbskih veleizdajnikih v Ljubljani, sebe pa poviševali kot največje avstrijske patrijote. Toda vse te nakane so se jim pošteno izjalovile. Celu odločilni krogi so sprevideli, kako podle na-mene imajo klerikalci, ki so patrijotični samo takrat, kadar jim to nese. A naj že pridejo klerikalni legijoni v Ljub-ljano kadar hočejo, mi se jih niti pičice ne strašimo. Ljubljane ne bodo nikdar okupirali. Sline pa naj le cede po njej.

Kulturna slika Šteteta kot ob-činskega svetnika je bila razstavljena v noči od četrta na petek od pol 1. do pol 2. zjutraj na sv. Petra nabrežju ravno nasproti Pogačarjevega trga. Poleg te zanimive slike so bile raz-stavljene še kulturne slike iz „Sloven-čevega“ uredništva. Najbolj zanimiva je bila Štetetova slika v modelu ob-činskega svetnika... čisto, na las Štetetu podoben. Čudno se nam zdi, da gospodje tako molče o teh kul-turnih slikah iz noči četrta na petek? Samomor. Včeraj zjutraj je za deželno bolnico iz samomornilnega na-

mena skočil v Ljubljano 60 letni delavec Jurij Bernik iz Tehovca. Predno je skočil v vodo, se je še slekkel. Voda je bila tako plitka, da se je moral vleči znak. Pomoč je bila že prepozna. Odpeljali so ga takoj v mrtvašnico. Bernika je gnala v smrt prevelika beda in nadloga.

Kopanje v Prulah je že od nekda-j prepovedano. Niti v Grubarjevem niti v glavnem kanalu ni dovoljeno kopanje, nego le v voj. kopališču, Ko-leziji in na Pasjem brodu. Nevemo pa, čemu je povsod drugod napravl magistrat napise in table o raznih prepovedih, samo za nevarno kopanje se živ krst ne pobriga, da bi napravil svarilno tablo kakor je to v drugih mestih vpeljano!

Nevlhta je divjala včeraj! do-poldne po litjskem in celjskem okraju. Ponekod je treščilo in lila ploha.

Vse mestne ljudske šole končajo danes v soboto dne 15. julija letošnje šolsko leto.

Svarilo! Obrtniške kroge svarimo, da se ne dajo zavesti od eventualnih vabil, naj razstavijo na razstavi v Hanovru kolarske, tapetniške in sed-larske izdelke. Zakotnih razstav se je treba varovati, posebne previdnosti treba v takih slučajih, ko se v naprej zagotavljajo razna odlikovanja. Predno razstavijo v inozemstvu, preskrbi si informacijo.

Izšla je v založbi Freitag na Dunaju posebna karta, na kateri je na-tančen pregled vseh avstrijskih državno-zbornih volilnih okrajev in novoiz-voljenih poslancev po alfabetu. Karta stane samo 2 K. Kdor se zanima za javno življenje, naj si jo nabavi, ker je zelo priporočljiva. Dobi se v knji-garnah.

Iz Kamnika bode povodom žup-nega zleta „Ljubljana I“ odhajal po-sebni vlak ob 12-20 ponoči v Ljubljano. Slavno občinstvo in bratje Sokoli se vljudo naprošajo da ne kupujejo vozni listkov „Tour-retur“. Kupi naj se vozni listek samo v Kamnik. Za posebni vlak se bodo prodajali listki na telovadišču. Na zdar! Predsedstvo Sokolske župe „Ljubljana I“.

Izleti za jutri. Načrt za jutrišnje izlete ostane isti kot smo ga zadnjo soboto priobčili. V slučaju, da bi danes zvečer kazalo na neugodno vreme, se vrši raziskava velike ka-pniške jame na Ljubniku. V jami se bode raziskovalo tudi po podzemeljskih jezerih. Priglasiti se je na uredništvo podružnice. „Jutra“ v Sp. Šiški.

Umri je v Škofiji Loki g. Janez Štiglic, vulgo Tonkovec. Ranjki je bil znan kot dober lovec in vsled svojega humorja splošno priljubljen. Pogreb se vrši danes ob 6. uri popoldne. Blag mu spomin.

Umetniška razstava na Bledu. Dne 15. t. m. se odprvi na Bledu v zgornjih prostorih „Blejskega doma“ I. umetniška razstava, katere bo obse-gala nad 170 umetnin. Prireditelji razstave gg. umetniki R. Jakopič, K. Mysz in Žmitek so povabili na udeležbo tudi druge umetnike, katerih se je odzvalo do dvajset ter bodo poleg slikarjev tudi v večjem številu kiparji. Ta razstava ima namen kazati izven Ljubljane naš umetniški razvoj, seznanjati tujce z našo umetnostjo, kakor tudi nuditi domačinom priliko se vzgojevati poleg ljubljanskih raz-stav ter spoznavati stremljenje umet-nikov. Take umetniške razstave se bodo prirejale v zato primernih krajih, na-daljevale zapričeto delo v svrhu raz-širjanja prometa in kulturnega na-predka.

Telovadni odsek „Sokola“ Vače se vdeleži korporativno II. zleta „So-kolske župe Ljubljana I“, ki se vrši v nedeljo dne 16. julija v Kamniku. Odhod iz Vač ob 3. uri zjutraj in sicer z vozom do Domžal, odtam pa ob 8. uri 11 min. z vlakom. Zeleti je, da se tudi drugo slav. občinstvo tega zleta vdeleži v obilnem številu.

Za družbo sv. Cirila in Metoda so darovali mesarji v veseli družbi pri g. Jak. Jesihu v Rudniku 15 kron.

Jutri v areno Narodnega doma bode deviza vsega onega občinstva, ki se ne udeleži kamniškega sokolskega zleta. Klub ljubljanskih diletantov vprizori namreč vlezabavno ljudsko igro „Gospodje sinovi“. Začetek ob 8. uri, po predstavi ples. Torej kdor se hoče veselo pozabavati, ta pridi jutri v Narodni dom!

Danes zvečer je na vrtu pri „Novem Svetu“ na Marije Terezije cesti tamburaški koncert. Izborno pivo, najboljša vina, dobra kuhinja, točna postrežba. Cene navadne. — Vstop prost.

Cirkus Adolf Strassburger. To gigantsko podjetje, ki je na svetu brez konkurence, bo od sobote 15. julija naprej gostovalo v Ljubljni. O velikem obsegu tega podjetja si more človek komaj ustvariti pravi pojem, ako po-

Naročajte, ponu-dite, zahtevajte in pijte samo

Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislavoda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Guštanj, Koroška, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

mislimo, da deluje podjetje z dnevnimi stroški nad 2000 K. Lastni posebni vlaki prevažajo podjetje v mesta, vlaki prevažajo podjetje od mesta do mesta, vsled tega edino je mogoče, da noben dan v letu za podjetje ni izgubljen. Za postavljajna dela cirku-sovega šatorišča je potrebnih okoli 100 mož, in če dospe cirkus s svojimi posebnimi vlaki šele okoli poldneva, je velikanska stavba, ki ima prostora za 4600 oseb, še postavljena do 6 ure zvečer na določenem mestu. Podjetje vodi s seboj cele skupine posameznih narodnosti kot Arabce, Kabilce, Kitajce, Japonce itd., ki tvorijo posebno privlačno silo. Veliko senzacijo povzro-čajo zlasti dresirani morski levi, ki celo kot žonglerji, balanserji prekašajo v tej stroki človeške umetnike.

„Slovenske Filharmonije“ po-polen orkester koncertira danes v park hotelu „Tivoli“. Začetek ob pol 5. uri popoldne. Vstopnina prosta.

Elektrodiograf „Ideal“. Spored za danes, nedeljo in ponedeljek: Skladi premoga v Mostu. (Naravni posnetek.) Oživiljeni stol. (Komično). Starec. (Drama Leona Chavignanga.) Orien-talska Evropa. (Sarajevo.) Zakonski prepri. (Komično.) Prva češnja. (Jako komično.) Dodatek k večernemu spo-redu: Favoritinja. (Barvasta kinemato-grafija). Dobri kralj Dagobert. (Humo-ristično).

Izgubila se je papiga, male vrste. Kdor jo je našel naj jo odda na Rimski cesti št. 9, I. nadstropje, vrata štev. 10.

Glasbena Matica.

Dne 1. julija se je vršil v druš-tveni hiši občni zbor Glasb. Matice ob navzočnosti 20 članov, kateremu je predsedoval društveni podpredsednik šolski svetnik ravnatelj g. dr. Josip Bezjak. V svojem nagovoru je naglašal, da zaključuje Gl. Matica z letošnjim občnim zborom 39. leto svojega ob-stanka. Poudarjal je veliko število učiteljev in gojencev, sposobnih za javni nastop, omenjal denarni promet, ki je znašal 79.603,74 K in kazal na delo Gl. Matice v Ljubljani in njenih 4 podružnic v Gorici, Trstu Kranju in Celju na glasbenem polju, ki tudi letos ni zaostalo za lanskim, ampak je bilo še obširnejše in intenzivnejše. Ko je omenil lepo število letošnjih koncertov in uspešno delo odbora, je izrekel vsem faktorjem, ki so podpirali dru-štvo z denarnimi prispevki, tako c. kr. vladi, deželnemu odboru, občinskemu svetu ljubljanskemu, raznim denarnim zavodom in privatnikom, dalje časo-pišju ljubljanskemu, vsem odbornikom, posebno društvenemu blagajniku in tajniku, učiteljsstvu in pevskemu zboru in koncertnemu vodju svojo najiskre-njejšo zahvalo.

Nato je poročal o društvenem delovanju tajnik gospod dr. Žirovnik. Iz njegovega poročila posnamemo sle-deče: V okviru društva je bilo pet sekcij; odbor je imel 11 sej, Izredna občna zbor sta bila dva. Na glasbeni šoli je poučevalo 14 učiteljev; število rednih učencev je znašalo 376 in 98 izrednih. Skupaj 474 gojencev. V pr-vem polletju je znašala oproščenje šolnine 1763 K, v drugem 1406 K. Ob koncu šolskega leta so se vršile 4 šolske produkcije, v dne 3. 4. in 5. julija pa javne skušnje gojencev. — Društvo je priredilo štiri koncerte v Ljubljani, enega v Opatiji in enega na Sušaku, skupaj šest koncertov, med katerimi je bil prvi posvečen Jenko-veemu častnemu večeru, drugi pa mo-dernim novjšim slovenskim skladbam. — Pevski zbor je štel 200 članov. Podpore so znašale: državna 4000 K, deželna, ki se nam še ni nakazala 2400 K, deželnega stolnega mesta Ljubljane 3000 K, od šest denarnih zavodov skupaj 340 K, po gđc. Beti Nolljevi 100 K. Članov je bilo 890 (9 častnih, 58 ustanovnih, 377 rednih, ljubljanskih, 308 rednih izvenljublan-skih in 138 samoupravnih članov pev-skega zbora).

O podružnicah Gl. Matice je po-ročal koncertni vodja g. M. Hubad, ki je izvajal, da deluje vse prav uspeš-no. Podružnica v Gorici šteje 138 rednih in 70 izrednih, skupaj 208 go-jencev, in je imela v tem letu 2 pro-dukccij. — Podružnica v Kranju šteje 31—55 instrumentalnih in poleg tega še učence za teorijo in petje ter je priredila z gojenci dve produkciji. — Podružnica v Trstu šteje 45 instru-mentalnih in 26 učencev za teorijo in petje; imela je dve javni produkciji gojencev. — Podružnica v Celju šteje 25 gojencev in je imela 1 produkcijo oziroma koncert. — Na vseh šolah dobivajo učenci, soliden, sistematičen glasben pouk in dobro muzikalno vzgojo. Uspehi vedno bolj naraščajo

in glasbene šole postajajo važen faktor kulturne izobrazbe slovenske mladine. Vzdrževalci, odbori in učiteljsko vodijo plemenito delo za povzdigo slovenske naobrazbe.

Po poročilu gosp. blagajnika dr. Krevla je bilo 45.508,83 K dohodkov in 48.581,01 K izdatkov. Proračun za leto 1911/12 izkazuje na dohodkih 36.300 K in 48.990 K na izdatkih, tedaj primanjkljaja 12.690 K.

Vsa poročila so se vzela odobruje na znanje in se je dal na predlog pregledovalca računov gosp. Pibernika odboru absolutorij.

Nato so sledile volitve. Na predlog g. svetnika Petroviča je bil z vzklikom izvoljen predsednikom šolski svetnik ravnatelj g. dr. Janko Bezjak, odborniki so sledeči gg.: deželno-sodni nadsvetnik Fran Andolšek, prof. Anton Jeršinovic, deželno-sodni svetnik Fran Kobler, notarski kandidat dr. Josip Kovel, muzealni ravnatelj prof. dr. Josip Mantuani, deželno-sodni svetnik Franc Milčinski, okrajni sodnik dr. Franc Mohorič, rač. svetnik Anton Petrovič, regens chori Stanko Premrl, dr. Vladimir Rudež, zdravnik, župnik in kons. svetnik P. H. Sattner, prof. dr. Fran Šturm in odvetnik dr. Janko Zirovnik. — Pregledovalca računov sta gg. Mirko Gruden in Ivan Pibernik. Predsednik se še zahvali za izvolitev in poudarja zasluge bivšega predsednika g. dr. Vladimira Ravniharja, ki je vzorno vodil društvo in žrtvoval v njega prosep mnogo svojih prostih ur. S tem je bil dnevni red končan in predsednik je zaključil zborovanje.

V nedeljo v Kamnik!

Ljubljanska sokolska župa.

Bratska društva ljubljanske sokolske župe vabimo, da se čim številneje udeležijo zleta sokoske župe Ljubljana I. v Kamniku, dne 16. julija 1911.

Predsedstvo.

Telovadno društvo „Sokol“ v Ljubljani.

se udeležijo v kroju II. zleta sok. župe Ljubljana I. v Kamniku. Odhod v nedeljo 16. t. m. jutraj ob 7. uri 28 minut z državnega kolodvora.

Zbirališče na kolodvoru ob 7. uri jutraj.

Bratje, bodi naša udeležba kar najštevilnejša. — Na zdar!

Odbor.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Gautscheve konference.

Dunaj, 14. julija. Danes je Gautsch konferiral s poljskim ministrom kranjamom Zaleskim, popoldne s predsednikom rumunskih poslancev grofom Onciulom in prof. Masarykom kot načelnikom češko-moravskega naprednega kluba, proti večeru pa z galskim Rusinom Okuniewskim.

Obstrukcija v ogrski zbornici.

Budimpešta, 14. julija. Opozicija nadaljuje z obstrukcijo. Danes je zahtevala, da se vse peticije dobesedno prečitajo in nato skliče tajna seja. Predsednik je moral ugoditi želji opozicije, ker ni bilo dovolj poslancev večine. Nato je prišel Justhovec Bakonyi s svojim obstrukcijskim govorom, tekot katerega je prišlo med opozicijo in večino do tako hudih spopadov, da je moral predsednik zaključiti sejo. Ko je bila zopet otvorena, je Bakonyi nadaljeval svoj govor, s katerim je izpolnil vso današnjo sejo.

Carska dvojica.

Petrograd, 14. julija. Carska dvojica je na jahi „Standart“ odpoštovala v Finski zaliv.

Boj v Saragosi.

Madrid, 14. julija. Med stavkujočimi delavci in vojaštvom je prišlo danes do jako hudega spopada. Vojaštvo je pričelo streljati in ustrelilo nad 30 delavcev.

Albanska vstaja.

Cetinje, 14. julija. Albanski upor zavzema vedno večje dimenzije. V vilajetu Janjina so Albanci napadli turško četo in pogladi v boj. Sploh se vrši skoro vsak dan kaka bitka. Turki so vedno poraženi.

Skoplje, 14. julija. Med prebivalstvom v vilajetu Kosovo vlada velikansko razburjenje, ker je vlada aretirala dva pomiloščena albanska vstaša. Prebivalci so zapustili vasi in

zbežali v gorovje. Čete, katere so jih zasledovale, so bile izčrpane v zasledu in poploluoma poražene.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Lepa, novo meblirana mesečna soba s posebnim vhodom se takoj odda. Kje, pove uprava „Jutra“. 224/4-8

Priročna hiša v Sp. Šiški št. 32. je na prodaj. Poizve se v gostilni pri Kočarju. 404/4-4

Lepo poletno stanovanje (vila) na Bledu, 5 sob, kuhinja, lepo opremljena veranda, senčnati vrt se takoj odda. Vila se tudi ceno prodaja. Naslov pove uprava „Jutra“. 258/3-3

Malo rabljeno žensko in moško kolo ter decimalna tehtnica se ceno prodaja. Kje, pove „Prva anončna pisarna“. 410/x-3

Stanovanje obstoječe iz dveh, odnosno ene sobe in kuhinje v pritličju hiše št. 24 na Erjavčevi cesti se odda s 1. avgustom stranki brez otrok. Natančneje se poizve v pisarni notarja Hudovernika v Ljubljani. 412/3-2

Trgovski lokal odda z opravo vred M. Kristofič & Bučar. 211/x-6

Po zelo znižani ceni prodaja radi preselitve v lastno hišo M. Kristofič & Bučar. 212/x-6

Izobražena gospodinja išče službe kot vzgojiteljica, ali kaj podobnega v bližini Ljubljane. Ponudbe pod šifro „19“ na „Prvo anončno pisarno“. 414/1-1

Mesečna soba lepo meblirana na Miklošičevi cesti „Hotel Loyd“ se odda 20. t. m. Razgled na cesto. Več se poizve istotam v III. nad. levo.

Spretna šivilja se sprejme takoj. Kje, pove uprava „Jutra“. 259/3-1

KORESPONDENCA.

Gospodinja želi korespondirati z inteligentnim od 35 do 45 letnim gospodom. Prednost imajo samci. Ponudbe pod šifro „Miro-ljubnost“ na „Prvo anončno pisarno“. 413/2-1

Blagajničarka

ob enem dobra prodajalka se takoj sprejme. Biti mora zanesljiva, ter imeti nekaj kavicje ker ima prevzeti neko na novo upeljano modno in konfekcijsko trgovino. Ponudbe pod „Blagajničarka“ na „Prvo anončno pisarno“.

Lepo posestvo s staro dobro vpeljano gostilno

na najlepšem kraju ljubljanske okolice se s proste roke prodaja. Kje, pove „Prva anončna pisarna“.

Dobro ohranjene portale

obstoječe iz treh velikih izlozih in dveh vrat z brušenim steklom se radi prenovitve prav ceno prodaja skupaj ali posamezno. Poizve se pri trdki Ant. Krisper v Ljubljani.

: Inžen. : **A. DAUSEK** Civilni
..... geometer. :
LJUBLJANA, Rimska cesta št. 9.
se priporoča za merjenje, prevajanje in sestavitve projektov ter vseh vrst proračunov.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.
Muzikalije.

Telefonska št. 118.

Najmodernejše črke.
Litografije.

Poštne hranilnice št. 76.307.

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

HOTEL EUROPA BLED

P. n. izletnikom na Bled in letoviščarjem se priporoča

Hotel „EUROPA“

2 minuti od železniške postaje Bled moderno prevrejen, 40 sob, kopelj, 2 veliki verandi s krasnim razgledom na blejsko jezero in planine, 2 salona, sobe z balkonci.

Zmerne cene!

Češka in dunajska izborna kuhinja. Češko in domače pivo.

Specialiteta:

: : : Garantirano pristna vina : : :

iz veletrgovine z vinom Rudolfa Kokalja v Kranju. Dolenjska in bizeljska vina, ljutomerzan, pikerčan, istrska in dalmatinska vina oppolo in chianti v steklenicah i. t. d.

Na naročilo skupni obedi.

Preskrbijo se vozovi na vse kraje.

Hotel „EUROPA“

Najbolj varno naložen denar!

Največja slovenska hranilnica!

Denarnega prometa do 31. dec. 1910 nad 564 milijonov K.

Stanje hranilnih vlog nad 40 milijonov K.

Rezervni zaklad nad 1.200.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

v Ljubljani, v lastni hiši, Prešernova ulica št. 3.

sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po 4 1/2 %, brez odbitka. Nevzdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar. Denar in knjižice se lahko pošiljajo po pošti.

Za varnost naloženega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi izključena vsaka špekulacija z vloženim denarjem.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa

Kreditno društvo.

Posoja na zemljišča po 5 % in proti poplačevanju dolga po najmanj 1/4 %. Dolžnik pa more svoj dolg poplačati tudi poprej, ako hoče. Posoja se tudi na meje in vrednostne papirje.

Prvi in edini slovenski zasebni trgovski tečaj

Fran Gärtner.

Ljubljana, Turjaški trg št. 2. I. nadstropje.

Zavod je edino slovensko zasebno trgovsko izobraževališče, ki ima priznane najboljše teoretično in praktično izvežbane moči.

Tečaj traja 10 mesecev.

Šolsko leto 1911/12 se prične dne 2. oktobra 1911.

Vpisovanje je 15. in 16. julija od 9. do 12. ure dop. in 2. do 6. ure popoldne.

Sprejemajo se samo gojenke, ki so dovršile 8 razred ljudske ali 3. razred moške šole. Le izjemoma se sprejmejo gojenke, ki so dovršile z odličnim uspehom 7. razred in ki napravijo vnaprejemni izpit.

Refektantke naj se zglase v spremstvu staršev ali njih namestnikov, ter prinesejo s s seboj zadnje šolsko izpričevalo.

Zavod je v praktičnem in zdravstvenem oziru najmodernejše opremljen (Zavod se preseli s 1. avgustom t. l. v Gosposko ulico št. 8. t. j. hišo v kateri je bil dosedaj internat „Mladika“, popreje „Višja deklška šola“).

**Zaradi minule sezije
so cene**

**oblek za gospode, dame,
dečke in deklice
veliko znižane.**

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

Cene brez konkurence!

**Slovenci, pozor
pri nakupovanju vencev!**

FR. IGLIČ

Ljubljana, Mestni trg 11

prilagača največjo zalogo krasnih

**nagrobni vencev
in trakov z napisi.**

Zunanja naročila se izvršujejo
hitro in točno.

Prvo podjetje te vrste na slovanskem jugu!

Mulley & Co.

LOKAL

v obsegu 5 x 6 1/2 m na zelo prometnem kraju v Ljubljani se odda s 1. avgustom eventuelno tudi z opravo, pripraven je za vsako trgovino, ali pisarno. Istotani se odda lep hlev za 2 konja, šupi in skladišče. Naslov pove „Prva anončna pisarna“.

**Diplomirani krojač
Anton Presker**

Ljubljana, Sv. Petra cesta 14

prilagača svojo krojačnico in veliko zalogo oblek.

Priznana pristne oljate in suhe

.. cene nizke .. **barve točna postrežba**

PREMERL in JANČAR

LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 20 nasproti Figovec

na debelo in na drobno. — Izborne emajlne glazure, LAKI

FIRNEŽ in ČOPIČL

Vse v to stroko spadajoči predmeti.

Del. glavnica:
K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad
K 610.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 % u.

Jadranska banka filijalka v Ljubljani

Šelenburgova ulica št. 7 (nasproti glavni pošti).

Kupuje in prodaja:

vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma, prioritete, delnice, srečke itd. — Valute in devize. — Predajmi na vrednostne papirje in blago ležeče v javnih skladiščih.

Promese k vsem žrebanjem.

Centrala v Trstu.

Vloge na knjižice

od dneva vložitve 4 1/2 % do dneva dviga. Rentni davek plačuje banka iz svojega.

Na tekoči in žiro račun po dogovoru.

Zivahna zveza z Ameriko.

Akreditivi.

Menjalnica.

Eskomptuje

menice, devize in fakture — Zavarovanje vrednostnih papirjev proti kurzni izgubi. — Revizija žrebanja srečk itd. brezplačno. — Stavbni krediti. — Rembours-krediti. — Borna naročila.

Inkaso.

Filijalka v Opatiji.

Delniška glavnica K 6.000.000

Rezervni fond 400.000

Pisarna „Universal“ agenture

(protokolirano trgovsko podjetje)

Ljubljana

Sodna ulica št. 4.

Telefon št. 245.

Brzojavni naslov:

Universal-Ljubljana.

Uradne ure:

8 do 1 in 2 do 7.

Posreduje pri nakupu in prodaji nepremičnin in obrti.

Posreduje pri najetju hipotekarnih posojil in osebne kredite.

Prevzema inkaso faktur in administracijo entitet.

Prevzema trgovsko zastopstvo in poravnavo konkurzov ter insolvent.

Prejema oglase v vseh jezikih in jih oddaja v liste ter revije vseh narodov.

Prevaja oglase, reklamne notice in trgovsko korespondenco iz in v vse jezike.

Uvaja reklamo za patentovane in nepatentovane objekte anončnim potom.

Nabavlja umetniške anonce, klišeje in tozadevne strokovnjaške skice.

Varstvena znamka.

Ustanovi informacijski zavod in reklamacijsko pisarno z revizijo tovarnin.

Razpolaga z najboljšimi zvezami v obrtnih in davčnih agendah.

**Trgovske zveze s svetovnimi
anončnimi zavodi in posredo-
valnicami.**

Borzna izvestja.

Slavnemu občinstvu, gg. gostilničarjem in društvom vljudo naznanjam,

da bom vodil

tudi vnaprej

vinsko trgovino

v hiši pri Anžoku v Spodnji Siški kot dosedaj in sicer pod lastnim imenom. Imel bom v zalogi pristna štajerska, dolenska in istrska vina, po najnižjih cenah. :: Razpošiljam tudi vino v buteljkah. ::

Spoštovanjem

Josip Božič, trgovec z vinom.